

REPORTS:

2006 Pešta i
☺ Beogradi ☺

Ohoho... Ko to nama opet piše? ☺

Balky Balky, ni manje ni više! ☺

Gdje ste omladino moja ? ☺ Eto, Nova je godina prošla, a ja od onih obećanih reportova ništa, ni slovo, ni riječ. Srećom eto danas opet putujem, dovuko sam se do vlaka za Budimpeštu, pa da odradim neke stvari koje nisam sve stigo u 2006. ☺

Dakle, kako je sezona krenula prošle godine prema crnome moru, negdje kraj 3ćeg mjeseca, desio se jedan slučaj na praznome brodu, koji je plovio od Budimpešte ka Bugarskoj. Pošto je taman trebalo nešto srediti u Budimpešti, tempirao sam da sredim u uredu Budapest nešto, a zatim da zapalim na brod... i da se iskrcam u Beogradu.

Do Budimpešte nismo nikad brže stigli, vozio nas jedan uspješni poslovnjak, sa svojim Nisan primerom (ako se ne varam), i prosjek na autoputu i ostalim putevima nije bio ispod 210 km/h, a Mađari tek nešto izgradili, promet slabašan, ma milina! ☺

I tako, stigosmo ultrabrzo i nikad brže do Budimpešte, a tamo gužva, milina jedna. Odradio ja to u uredu, došo na brod, smjestio se i krenuo na svoje 4 dnevno putovanje. Kako sam fotoaparat poklonio bio mami i tati, a sebi naručio novi iz Amerike koji je tada bio zapeo u Baselu, ponio sam od kuće stari, Fuji, koji je i onako bio više ne radio nego radio, ali sam se ponadao da ću moći bar nekoliko slika odraditi s njim.

I poslužio je donekle, uspio sam okinuti nekoliko sličica ☺ Budimpešte i okolice. ☺

Dunav je bio blizu nekih graničnih vrijednosti, zbog velike količine otopljenog snjega i leda (a ove godine nije uopće ni pao snijeg ☺) i pun granja, počupanog drveća i smeća te je rijeka bila više zatvorena nego otvorena, a najavljivan je mogući veliki udar vode i sve je nekako bilo, hoće li - neće li.

Kako god da je bilo, naš brod je morao doći do Constanze u Rumunjskoj jer od tamo počinje tura, i sad, ajde da nema mjesta na brodu, da nema ture u stopostotonom od onog što su gosti platili, ali da nema ni broda, e pa to bi tek bio show. ☺

Opasnost je bila da se koje drvo podvuče pod brod i razlupa propelere, a da tada tako neupravljiv brod krene u pravcu po vlastitom izboru, pa se vagalo, očemo, nećemo, i ipak smo na kraju dobili zeleno svjetlo i krenuli.

Ja sam se udobno smjestio i promatrao Budimpeštu ovaj put sa rijeke, a ne sa brda. ☺

Okrenuvši brod za 180, krenuli smo u pravcu juga, nekad u pravcu Juge ☺ u datom momentu Srbije i Crne gore.

Udobno sam se smjestio, ili u baru, u periodima dok je padala kiša,
Ili sam se pak sunčao i uživao u suncu nakon poduže i hladnjikave zime.
A da, posao sam obavljao od 21h do 1 ujutro jer je trebao noćni recepcioner biti pored i
skontat kako se šta radi, a kasnije nas je čekala granica, kontrole bla bla bla...

Lagano je pala noć, pa smo stigli do granice, gdje sam čekao do 3 ujutro da se pojave Mađari, da pregledaju dokumente, pošto su me s broda uvjeravali da Mađari vole komplicirati i da možda budu tražili da smo svi na broju na recepciji, bez obzira što je 3 ujutro.

Sačekao ja njih, otišao spavati oko 4, kad za manje od 40 minuta zvoni telefon, lupaju na vrata... Srbi prave Face-Check. (Provjeru, jel dokumenat i osoba imaju isto lice ☺ Licni (sa C ko u Cipela, nije greška) pregled.☺)

E reko, glumci, glumataju mi tu neku državu... i pročitaj mi prezime STOJKOVIĆ. Reko jebo te Pixi, bar se potruđi da pročitaj prezime kad si me već probudio u 4 i toliko ujutro.

I čovjek pročitaj, Stojaković i kaže, ja se izvinjavam, mrak je, ne vidi se dobro... Reko, neka, ništa za to. ☺

Tu smo se vozikali po sred Dunava, to se kao tolerira kao neutralna zona, valjda ☺, i ubrzo nam se sa Desne strane trebao pokazati Vukovar, u kojem eto nikad bio nisam do tad.

I taman krenem na krov broda, uzmem aparat, i da ću pokazati neku sliku od juće jednom liku sa broda, kad se začu eksplozija, GRU, i to iz moje ruke.

Vrište neke dvije koje su se tu našle, gleda jedan lik, gleda drugi, gledam ja... nije mi jasno.. ono se dimi iz mog starog Fujija. ☺ Kratki spoj, struja, trc, prc, explodirao kontakt sa zvučnikom i modulom za gledanje kroz aparat. ☺

Smrdi da boli, gledam jel mogu išta s njim, ono mogu zum, mogu valjda slikat, al sve na sljepo, ništa ne vidim šta radim. ☺

I dođosmo do vukovara, i onda na pamet to izgleda ovako! ☺

Promašio i šefa i stanicu!!! ☺

Doduše bez zooma sam uspio okinuti još 2-3 slike, koje liče na nešto, ali nije to to. ☺

I dobro, prošao kroz Beograd, rijekom, mahao mu iz daljine, kažu, ne možemo ti tu stati, koštalo bi nas 1000Eura, koje neće niko odobrit kad možeš sto kilometara niže stati besplatno. .... Reko, no frx ☺ I nastavim se ja tako gibati do samoga kraja, do granice sa Rumunijom. Tu sam se skino, i malo popričao sa vrlo velikim glumcem koji me kreno navlačit da sam trebao prijaviti opremu kad sam ušao u Srbiju i da gdje mi je potvrda. Ja reko, pa nazovi kolega pa ih pitaj što su oni rekli da ne treba, ja nemam ništa. ☺ Dobro i taj je brzo odustao, pa sam kreno dalje, vratio se u BG, zadržao se tu još jedan dan, našao se sa nekim prijateljima i bivšom devojčicom, usput me svastika uslikavala (Tad nije bila svastika, al sam joj prišao s leđa.☺) pred svetim Savom, pa čak i imam dve slike.☺

☺

I tu se ne zbi ništa interesantno, jer odoh već drugo jutro kući, pa u Basel odnosno Cirihi, ali to ste davno pročitali, pa sam doletio nazad, pa sam bio u Crnoj Gori, pa sam se eto ponovo zaputio za samo 8 dana u Beograd. Razlika je što sam u Baselu pokupio svoj novi

Foto Aparat pa je beba bila zadovoljna novom igračkom.☺ Krenuo sam iz Tivta, a vrijeme je bilo više nego fenomenalno, a u kombinaciji sa novim, ultra duper truper mega

Sony aparatićem, nije moglo bolje!☺

Bokokotorski zaliv, nikad plaviji i ljepši, a do Beograda se došunjao visoki Dunav...

Već se dalo nazrijeti da će poplava uskoro, i da se ne treba zadržavati puno, nego obaviti posao i paliti kući ☺ I iako sam ja svima govorio da je tu voda, i da će poplava, oni su me uvjeravali da sam glup, i da gle, kako je lijepo i sunčano, sad će to da se povuče.☺

Jes vala. Bilo i lijepo, i sunčano, ali se nije povuklo, već je kroz pet dana došla poplava nikad veća u BGu, iako me nedavno upozoriše da je to druga najveća, da je kao bila jednom i veća, samo ne znam, kad, kako i gdje.

Kako se uvijek (a meniii kriivoooo) poklopi da su brodovi u BGDu u kombinaciji, petak-ponedjeljak, tako ako odem, moram ostat cijeli vikend u BGDu, jeftinije je nego da idem dva puta gore dole. Vikend u BGDu... sta bi čovac mogao u tom, tako, nemilom, dosadnom gradu raditi... ☺

Ovaj put sam bio u nekoj gužvi, i jurco po gradu, tražeći Internet, kako bi mogao odraditi neku replikaciju bla bla, nečeg, nekom, sa nečim, i tako mi je protekao vikend radno. Jedino što sam za ovaj vikend uspio, otići do drugarice na DorČol, pa se popeti na krov zgrade i malo pogledati BG sa visine. A znamo da Balky voli visinu.☺

I ponovo jurnjava, jurcanje, trčanje nazad u Dubrovnik i na neke putešesije...

Ali na odlasku me dočekala ova ploča sa ovim malim spiskom, i još uvijek je tamo, a meni nekako smješno. Pazi, gledaj, kaže: «Ne ostavljati decu, stvari, životinje i karticu za parkiranje u vozilu». ☺

A nepokretnu baku, polupijanog komšiju, netom ubivenog ženinog ljubavnika, jel to smijem ?

A na objekat (parking ili aerodrom, pošto ovo stoji u kiosk kućici za naplatu parkinga) da se neko nije penjao ☺ jer nema pušenja na objektu.

Naravno, parkiranje hodom unazad je još jedan od bisera, koji se možda srpski i može reći, ali hod unazad zvuči extra glupo pri, jelte, ovoj vožnji automobila, jel...☺

I dobro, odo ja tu doma, po drugi put i gledam od gore, a ono sve više vode, i sve bliže potopu.

I dobro, bio, došo, vratio se, u međuvremenu ko zna gdje bio i šta radio, moram pročitati reporte pa vidjet, ne sjećam se ni ja. ☺ ☺

Uglavnom, dolazim ja ponovo, 6ti mjesec, sunce tuče, razvaljuje, počele su roštiljade, i razne manifestacije, i prvo veče izvodi mene brat(hrvatski:bratić ☺) van, kao gdje ćemo,

šta ćemo, ajmo na splavove, ajmo na narodnjake. (A dotični brat stari roker, gitarista, mrzitelj zavijanja i nemuzike) i prolazimo kraj Blejwatcha, ono tuče Argeta.... THEEEEE WOLRDDD IS MINEEE, tupa tupa tupppecc, THE WORLD IS MINEEEEE. I kao, ajmo na bleju, mora da je super... a unutra... čemer i jad, djevojke, što za leba nemaju, sve nage i nikake, plešu za tu mrvu kruva (ili hleba)...

A u Sad već samostalnoj Srbiji, neki novi običaji, najme ne razbijaju se flaše, nema «srče do kolena», već kad te primi napad ludila, kad bi nešto da porazbijaš, onda bacaš cijeli paket salveta u zrak.☺

Nisam saznao jel to neki proevropski orijentir, jer ovo nisam vidio nigdje u Evropi i šire, već brate, ako ti se razbija, uzmi rokni.☺

Al kud svi, tud i mali Mujo, više zbog folkloru i dobroga provoda i mi smo pobacali par paketa, i onako je džaba.☺

A onda je stariji brat dao poduku, «Vidiš šta ovde ima, nemoj da dolaziš, opasne žene!!»

A neke od tih opasnih žena je čak i padalo. Mislim, na koljena. Mislim, ne predamnom već.. ma pogledajte joj koljeno, šta se i ja pravim Ivo Andrić.©

I tako, zaglavismo mi, nakon nekog vremena okrenu se muzika u živu svirku, dođoše i narodnjaci, al eto, atmosfera nas je zaniжела u krivini, izletili smo, i ostali ovdje do nekog doba, a onda.... MOŽEEEŠ TI TO CIIICOOOO! «KOD CICE» Čevapi, «bruka koliko su dobri» © u 4.55 ujutro, dokazano!©

I tako, nakon ćevapa, bilo je vrijeme za još jedne, ☺ a tek onda kući. ☺

Idući dan, odnosno, hm, kad razmislim, isti dan s obzirom na to kad sam došao kući, odvija se veliki megakoncert drugarice Cece, a bilo bi greota ne vidjeti Cecu uživo. ☺ I tako, znam da je par godina prije napunila stadion Marakanu, i da je bilo oko 80 000 ljudi, pa reko da vidim baš koliko će raje da se okupi. Ša ba koliko ? najveći koncert na Balkanu do sad, preko 110 000 ljudi. STRAŠNO. Ulaz cca 6 Evra. Ko ne bi. ☺

Pripreme za koncert su počele dobro, taksisti u ludnici, murija u stanju pripravnosti, a ljudi stižu ama baš sa svih strana, gdje god se okreneš, ljudi ljudi ljudi...

I skupilo se tako tih jelte, šta reći, 100tinjak iljada ljudova...

A onda su se zastori male scene spustili, krenuo je neki intro, pojavljuje se gospođa udovica, sva u belom... i kreće...

ZNAM... Za jedan graaddd, zove se Beograaddddd, znaam i jedno imeeee, al ga ne spominjeeeee eee eeeeeemmmmm....

Ovo seeeeeeećanjeeee, ruši meni iiii sveeeee, moj Beeoogradeeee, zagrlj meeeeee...
WOW... 100 000 grla, odjednom, kakva vibra.... neki će reći narodnjaci, neki će reći muž
kriminalac, ja ću reći tačno je oboje, ali pjesma, nastup i 100 000 ljudi na jednom
mjestu...neprocjenjivo, za sve ostalo tu je MasterCard. ☺
A pošto se u Beogradu puno hoda, i naporno je, onda čovjek ogladni, ali srećom i
«Orao» radi cijeli dan i noć. ☺

Mijac... MB, svetsko, a naše ☺ i to tamno! ☺

Iduće jutro u komšiluku svatovi, pa sam odradio i prvi dio svatova, stajao i gledao, neš ti odrade, a popodne, roštiiiljjj, ipak je Nedjelja, i slobodan dan.☺

Mi volimo Gorančeta! ☺ Mladoženju! ☺ Mislim, tako se zove slika.☺

A na roštilju se pojavljuje nekakva Nataša.☺

Nadrk neispavani, cijeli svijet joj je kriv za nešto, ni ona ne zna za što točno, dolazi pred kuću, nešto kao «dobro jutro» ovo ono, pa skonta ima tu neki novi, pa se predstavi preko one stvari, ali ... ima leka apateka za nadrkane! ☺ Dve riječi i skočio joj kez na lice, a ja od tog dana ne moram ništa radit. Kud ja okom, ona skokom.☺ (Kažu, istarsko Ć je lijek za sve bolesti. ☺)

Počela je već na roštilju, ja prst, ona toči pivo, ja dva prsta, ona donese kafu!☺

Iako je ovo slika sa idućeg roštilja mjesec dana kasnije, to je ta Nataša, ☺ a nakon ovog roštilja, kud koji mili moji, ja na avion, žuri se nazad na posao, radni je dan.

I tako tu krene jedna priča, klafr klafr klafr, i pozovem ja Natašu u Dubrovnik, reko aj ti djevočice, kad te niko neće, da se okupaš u moru bar jednom (i ni jednom više ove sezone ☺ ☺ ☺) pa tako... i došla Nataša, i sve u redu, i treba ići kući za tri dana, ali meni progorilo pod nogama... crklo nesto u Rumunjskoj, i iduće jutro su u Beogradu i mora se na put... Skratili mi ljepo Nataši odmor u Dubrovniku za koji dan, i gas... Zaaa Beoggraad, Za Beoggraad, sviii su čulii, svi su čuli...

Prvo jelte, letasmo iz Tivta za Beograd....Pa sam radio do debela mraka...

Idući dan konačno je došlo do malo opuštanja, i čekanja idućeg broda, a ono ljeto, ugrijalo, a splavovi rade... a jaaaoooo!! ☺ Sjedneš, komarci grickaju, voda osvježava i blago se njiše, piješ pivo, i sve te boli živo... ☺

I tako, ovaj vikend nije bio pretjerano naporan po pitanju izlazaka jer sam baš imao masu posla kolko se sjećam, pa su manje više slike sa popodnevnih / večernjih odmora duše i tijela, jer idući je dan opet bio preokupiran poslom.

No, nakon ovog splavarenja otišao sam sa bratom Vladimirom na pićkence, u galeriju, jedno fenomenalno mjesto, sa pogledom na Dunav, međutim, kako Dunav teče tako i guli obalu, pa je oderao terasu dotičnom mjestu ☺ pa umjesto X stolova, bila ispred dva stola, i ono... za hrabre, nikad ne znas kad će dalje. ☺

Al nije da tu padaju samo terase, i kuće su sklone padu. ☺

Doslovno! ☺

Ko ne vidi do prozora, evo... zooomoom! ☺

Vrativši se s kave/pive, dobrovoljno mi je pozirao ovaj neki stvor, koji bi mogao biti Vilin Konjic, ali i ne mora, ko će ga znati, no nije se mako iako sam približio aparat na svega par cenata, i zbog toga sam mu vrlo zahvalan. ☺

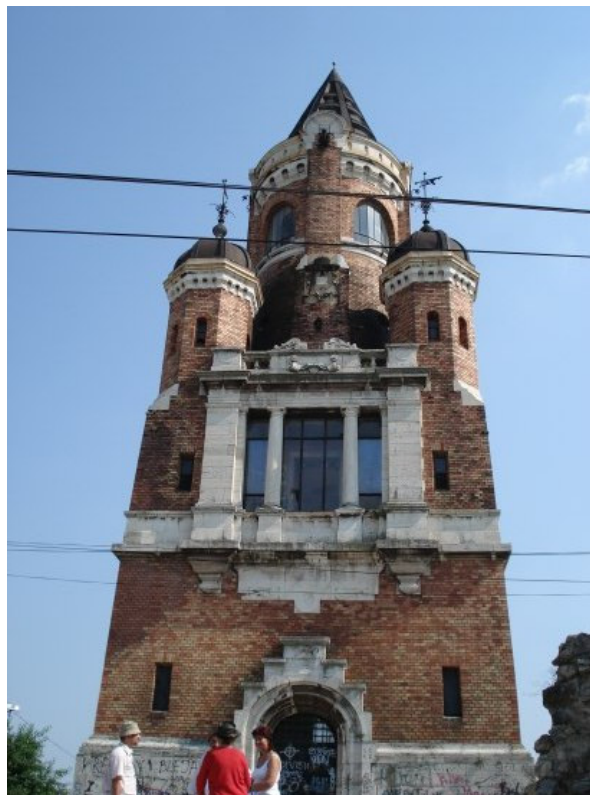

Osim ovog modela koji je pozirao ovdje, poslužilo je i vrijeme, pa sam nakon sto godina konačno dobio malo tour de Zemun, pa me brat odvezao do kule Gardoš, iza koje puca pogled na jedan veliki dio Beograda.

A i kula je, iako malo grafitirana i spucana, još uvijek vrlo interesantna...

Kako se opet potrefilo da imam nedjelju slobodnu, a u ponedjeljak još jedan brod, onda je valjalo nedjelju nekako iskoristiti. Tako se u nedjelju organizirao još jedan lagani roštilj, za društvo iz čoška.

A vidi se sa slike da je istok ostao istočno ☺ i da se zna ko ima koju ulogu. Jedan muški slika, drugi pije pivo, a tri žene gule krastavce, prave salatu, pripremaju sve za ručak.

Naravno, muški je ispeći roštilj... ☺

I tako.. éevap po éevap, krastavčić po krastavčić, pala je noć, vrijeme za kući poć, no još sam se zaletio na Bežanijsku kosu okinuti par noćnih slika...

A ko i svaki veliki umjetnik, koji pokušava ostvariti svoj cilj, tako i ja imam koji put nesumnjivo čudne poze. ☺

Ali zato slike ispadnu po mom ćeifu. ☺

Idući je dan ostao još jedan brod, nekoliko sati posla, i jedna kava na jednom splaviću...

REPORTS:

2006 Pešta i
☺ Beogradi ☺

A onda, nazad do Dubrovnika grada, gdje «uz maanndoolinu ii giitaaareee, trubaduuri
pjevaajuuu»... ne, do Dubrovnika na veliko spremanje, jer za 5 dana od ovog Beograda
Balky kreće na svoju veliku, 40dnevnu turneju po Njemačkoj i po Francuskoj! ☺

Ali o tome.. u nekom drugom reportu... kad već bude vremena za isti. ☺

Znam da ga očekujete sa nestrpljenjem, zato obećajem, bit će prije nego kasnije. ☺

Love ya!

Balkysimus Magnus.